

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 21

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2975

Kära te!

Tänkt, vad det var roligt med farligt ungdoms. Mätte
 om du går bra både med apollonet och publiklyckor
 bekräftar. Jag har alltid tyckt om dig såsom
 minn måste tycka om det, minn är skrivet
 med en rödaste hjärteblod. Jag undrar inte
 på att Selaussers undrade.

Jag tänker, att du undrar på i blodet hur
 det har utvecklats mig med Klavert. Jag har fått
 min vilja igenom på så sätt, att minna hästar
 nu är feta och blåttä iggen och Kusken får
 tillfälle att ströta dem och hålla åkroar och
 seloar angöra. Även gislar och kulvar på
 tillräckligt, så att det där i strycket av värmiga,
 att alla ha det överflödigt och bra här/utom den
 snart utarmade ägarinnan, det är nu snart till-
 harkasvaret. Lästest har jag vid närmare betän-
 kande inte något säga honom, att han inte får göra
 affärer för egen räkning. Jag har bara sagt, att han
 måste ersätta mig för sådant, som villor mig di-
 rekta utgifter. Sen du, dels är det något, som tycks
 vara ett naturligt behov och ett medfött nulle hos ho-
 nann att förtyära pengar, och jag törs inte hejda
 honom, för han skulle då göra i sinnet vad han vil
 äppet och ärligt talar om. Det kunde bli mycket trö-
 rigt. Dels är jag rädd för att hästmön lämnar pengar
 av honom eller att hästmöns familj gör det. Han har
 bara 80 Rkr i månaden och det är ju ingenting att leva
 på i Stockholm, han måste kanske betala för henne
 hos modern och möjligen är det därför som han så
 farligen gärna vill gifta sig. Jag dömer efter mig
 själv och alltså att han har en likaså stor fullskott
 för penningförtyring som jag för att ^{skänka} ~~förtyra~~ hästar,
 då skulle han inte vilja gifta sig, om detta var
 totalt hinderligt för hans ekonom, utom är för-

med detta om för ganska snart, som man ju inte vet, men kanske en månad till och sedan åter kommer till...

ulligt med det. Det är afskiltigt annat också, som ty-
der på att han måste hjälpa honom. Glömt att mig-
stärkt blev i fjol, som jag nu inte kan gissa hur
han använde. Jag trodde du, att han hade en liten
när Birger, men det tror jag inte nu. Men ändå -
der knappast ett års för egen del, har inget behov av
någon. Jag tror mig också med, att för mig blir
det en stor lättnad i hängslarna om någon skryss för-
stär mig på att ta in pengar. Jag slipper på så sätt att
betala amorteringar och räntor på hans lån, som jag
nu får göra för både Gunnar och Birger. Jag har varit
rädd för att han skulle på dåligt namn bland folket för
att vara en sig, men gudsdelar tycks detta inte vara fallet
utan de Bannerna nu finns alla håll och be honom sälja de-
ras äventyr ut där. De på inte ordbetligt betalt av
agenter och alaktörer, de på dels för litet och dels bli de
beroda på betalningen. Så nu är de bara två Bannerna för
att han förmedlar intjän ut där ^{med} en alaktörer i Karlstad.
Han berättar själv en liten vinst 5% och det är bara rätt och
billigt. - Ju mer jag studerar honom, ju snarare tror jag,
att han har affärsgeni. Du vet att i din släkt namn i min
förens det nu en gång geni i familjen, det visar sig
är som affärsmann, än som författarskap än som
pedagog, men det är samma underström. Under så-
dana förhållanden har jag tänkt, att det kanske inte
vare möjligt att låta honom gifta sig för en för-
särger mig sin hustru. Att bygga nytt har jag inte råd,
men jag skulle kunna låna honom flygeln för
ett par år, om jag bara visste var jag skulle
göra av Fröken Smitt. - Ja, Bär du, nu tog
dessa hela utrymmet i brevet, men jag tror det
intresserar dig.

Ja, det var det, som också om Gula Bäckarna
och mig var nu inte värre än att han skulle ha
legat här på Märbocka i hela tre månader i
fjol summer för att återgå sin bakt. Det var ja
inte så farligt, men om du hade fått höra det och

Om man har varit i Stockholm, så kommer man att se att det är ett mycket intressant område.